مكتبة الهمّة
الدولة الإسلامية

فاعلم أنه لا إله إلا الله

دوستی و دشمنی فقط به خاطر الله

دوستی و دشمنی.. فقط به خاطر اللّه جل جلاله

بسم اللّه الرحمن الرحیم و الحمد اللّه ولی المؤمنین، والصلاۀ و السلام علی رسول اللّه متولی الصادقین و من صار علی نهجه فی براءۀ من الکافرین أما بعد:

همانا ولاء و براء اصلی از اصول اسلام و ستونی از ستونهایش است، اسلام شخص صحیح نمی شود تا اینکه بخاطر اللّه با اهل حق دوستی و با اهل باطل دشمنی کند.
ولاء و براء شرطی در صحت ایمان است

همانطور که اللّه سبحانه تعالی می فرماید: "بسیاری از آنها را می‌بینی که کافران (و بت‌پرستان) را دوست می‌دارند (و با آنها طرح دوستی می‌ریزند)؛ نفس (سرکش) آنها، چه بد اعمالی از پیش برای (آخرت) آنها فرستاد! که نتیجه آن، خشم خداوند بود؛ و در عذاب (الهی) جاودانه خواهند ماند. و اگر به خدا و پیامبر و آنچه بر او نازل شده، ایمان می‌آوردند، (هرگز) آنان [= کافران] را به دوستی اختیار نمی‌کردند؛ ولی بسیاری از آنها فاسقند".{مائده 81-82}

تعریف ولاء (دوستی):

یعنی نصرت، محبت، اکرام و احترام ظاهری و باطنی با محبوبین. اللّه سبحانه تعالی می فر ماید: "خداوند، ولی و سرپرست کسانی است که ایمان آورده‌اند؛ آنها را از تاریکی ها، به سوی نور بیرون می‌برد. (اما) کسانی که کافر شدند، اولیای آنها طاغوتها هستند؛ که آنها را از نور، به سوی ظلمتها بیرون می‌برند؛ آنها اهل آتشند و همیشه در آن خواهند ماند"{بقره 257}

ولاء نمیشود الا با اللّه عزوجل و رسولش صلی اللّه علیه و سلم و مومنین اللّه سبحانه تعالی می فرماید: "سرپرست و ولیّ شما، تنها خداست و پیامبرش و آنهایی که ایمان آورده‌اند؛ همانها که نماز را برپا می‌دارند، و در حال رکوع (خاشعانه)، زکات می‌دهند و کسانی که ولایت خدا و پیامبر او و افراد با ایمان را بپذیرند، پیروزند؛ (زیرا) حزب و جمعیّت خدا پیروز است."{مائده 55-56}.

اما ولاء نسبت به مؤمنین؛ محبت آنها بخاطر ایمانشان، نصرت و نصیحت آنها، و دعا برایشان و دست کشیدن از آنها (هنگام منازعه)، اذیت نکردنشان و اعطای حقوق اسلام برای آنان و چیزهای دیگری که وارد (حقوق) ولاء میشوند.

اللّه سبحانه و تعالی میفرماید:"محمّد فرستاده خداست؛ و کسانی که با او هستند در برابر کفّار سرسخت و شدید، و در میان خود مهربانند"{29 فتح}

پس موالات مومنین یعنی نزدیکی به آنها و اظهار دوستی با آنها با اقوال و افعال و نیت، یعنی نصرت دادن اعتقادی و قولی و عملی به کل افراد متمسک به اسلام است و دفع بدیها و شرها از ناموسش و مالش. پس اصل موالات ؛محبت است و اصل معادات ؛ دشمنی و بغض. و این دو؛ ولاء و براء خودشان را در اعمال قلبی و جوارح نشان می دهند ، در حقیقت، اینها به صورت موالات و معادات اشکار میشوند ، همانند نصرت کردن و کمک کردن همچنین جهاد و هجرت و أعمال دیگر که توضیح ولاء حقیقی را می کند. لازم است ولاء خالصانه برای اللّه سبحانه تعالی باشد که اللّه سبحانه تعالی می فرماید:"بگو: «آیا غیر خدا را ولیّ خود انتخاب کنم؟! (خدایی) که آفریننده آسمانها و زمین است؛ اوست که روزی می‌دهد، و از کسی روزی نمی‌گیرد.» بگو: «من مأمورم که نخستین مسلمان باشم؛ و (خداوند به من دستور داده که) از مشرکان نباشم»"! پس ما بخاطر جاه و مقام ولاء نمی کنیم بلکه ولایمان بخاطر اللّه سبحانه تعالی است. ولایمان بخاطر مومنانی است که به اللّه سبحانه تعالی به عنوان رب و محمد صلی اللّه علیه وسلم به عنوان نبی ایمان دارند. دوستی مان بخاطر مؤمنانی است که عبادت اللّه را به وحدانیت می کنند که شریکی ندارد و تبعیت پیامبر صلی اللّه علیه وسلم در جمیع اقوال و افعالش را می کنند. دوستی و

ولای مان برای کسانی است که برای تحکیم شریعت سعی می کنند و برای تطبیقش ندا می دهند و برای رسوخش به اذهان تلاش می کنند. ولایمان برای کسی است که پرچم اسلام را بالا ببرد و برای نشر آن قیام کند و برای نشرش در کل بلاد سعی کرده و ناراحتی ها را در این راه تحمل می کند. ولایمان برای کسی است که دیارش و دوستش و خانواده اش را برای نصرت اللّه سبحانه و تعالی ونصرت تمام مجاهدین در عراق و چچن و سومالی و مالی و در مغرب و ترکستان و جزیرهٔ العرب و افغانسان و فلسطین وشام و درهمه جای دنیا ترک می کنند.

ولایمان برای کسی است که هجرت می کند و با کلمه ها واسلحه اش از حوضه های اسلام دفاع می کند. و از ناموس مسلمانان حفاظت می کند و بسوی اطفال شیر خوار و پیر های پشت خمیده می شتابند وآنان جنگجویان قوی و نفیسی هستند که برای آزادی اقصی و زندانیهایش می شتابند. ولایمان برای کسانی است که نفسش و جانش را برای زنده نگه داشتن مستضعف ها فروخته است و حقوق مظلومان را بر می گرداند و وارد میدان مرگ و جهاد برای دفاع از مسلمانان می شود زیر گلوله ها می رود تا اینکه ناموس و شرف و عفت خواهری از خواهران زندانی، آلوده به کفار نشود و مسلمانان آزاد شوند. ولایمان برای تمامی مجاهدین فی سبیل اللّه است که دید راه حل امت اسلامی فقط با جهاد و قصف و تخریب (مواضع کفار) و تدمیر و هلاک (کفاران) که هیچ ارزشی دیگر برایش ندارد و طعام و نوشیدنیهای لذید را ترک کرده است چون دیگر ارزشی برایش ندارند و دیگر دنیا را تر ک کرده است و این نفیر قول اللّه عزیز وهاب را استجابت کرده است که فرموده:

"(همگی به سوی میدان جهاد) حرکت کنید؛ سبکبار باشید یا سنگین بار! و با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید"!

ولایمان برای مؤمنانی است که؛ رویگردانی کرده اند از دموکراسی ای که معارض با حکم اللّه تعالی است که بشر آن را برای خود اله و معبود قرار داده است. پس هر کس که با منهج دموکراسی ای که مخالف قرآن و سنت است مخالفت کند و بجنگد دوستش داریم و نصرتش می دهیم و محبت نسبت به آن داریم و دستمان را در

دستش قرار می دهیم و قلبهایمان و خانه هایمان را برایش می گشاییم و دستمان را برورویش باز می کنیم.

برائت (بیزاری):

و این دو ولاء و براء خودشان را در اعماق قلبی و جوارح نشان می دهند، در حقیقت اینها به صورت موالات و معادات اشکار میشوند، همانند نصرت کردن و کمک کردن همچنین جهاد و هجرت و أعمال دیگر که توضیح ولاء حقیقی را می کند. پس ولاء و براء از لزومات لا اله الا اللّه است، پس ولاء اصلش بر محبت و نصرت است و براء اصلش بر بغض و معادات، پس هر کس مؤمنین را دوست داشته باشد ولی بر علیه دشمنانش نصرت و معاونتشان ندهد در حقیقت ولاء با آنها انجام نداده است ، و همچنین هر کس نسبت به کافرین و منافقین و مرتدین بغض داشته باشد ولی با آنها دشمنی نکند در حقیقت برائت اصلی را با آنها انجام نداده همانطوری که اللّه سبحانه تعالی می فرماید: "برای شما سرمشق خوبی در زندگی ابراهیم و کسانی که با او بودند وجود داشت، در آن هنگامی که به قوم (مشرک) خود گفتند: «ما از شما و آنچه غیر از خدا می‌پرستید بیزاریم؛ ما نسبت به شما کافریم؛ و میان ما و شما عداوت و دشمنی همیشگی آشکار شده است؛ تا آن زمان که به خدای یگانه ایمان بیاورید! -جز آن سخن ابراهیم که به پدرش گفت (و وعده داد): که برای تو آمرزش طلب می‌کنم، و در عین حال در برابر خداوند برای تو مالک چیزی نیستم (و اختیاری ندارم)!- پروردگارا! ما بر تو توکّل کردیم و به سوی تو بازگشتیم، و همه فرجامها بسوی تو است"{ممتحنه 4}

همچنین اللّه سبحانه تعالی می فرماید: "افراد باایمان نباید به جای مؤمنان، کافران را دوست و سرپرست خود انتخاب کنند؛ و هر کس چنین کند، هیچ رابطه‌ای

با خدا ندارد (و پیوند او بکلّی از خدا گسسته می‌شود)؛ مگر اینکه از آنها بپرهیزید (و به خاطر هدفهای مهمتری تقیّه کنید). خداوند شما را از (نافرمانی) خود، برحذر می‌دارد؛ و بازگشت (شما) به سوی خداست"{ال عمران 28}

وهمچنین اللّه سبحانه تعالی می فرماید: "هیچ قومی را که ایمان به خدا و روز رستاخیز دارند نمی‌یابی که با دشمنان خدا و رسولش دوستی کنند، هر چند پدران یا فرزندان یا برادران یا خویشاوندانشان باشند؛ آنان کسانی هستند که خدا ایمان را بر صفحه دلهایشان نوشته و با روحی از ناحیه خودش آنها را تقویت فرموده، و آنها را در باغهایی از بهشت وارد می‌کند که نهرها از زیر (درختانش) جاری است، جاودانه در آن می‌مانند؛ خدا از آنها خشنود است، و آنان نیز از خدا خشنودند؛ آنها «حزب اللّه» اند؛ بدانید «حزب اللّه» پیروزان و رستگارانند"{مجادله 22}

در تفسیر این آیه آمده است شأن نزول آن درباره عبیدهٔ بن الجراح است که در روز بدر پدرش را کشت نازل شده است.

در جای دیگر اللّه سبحانه تعالی می فرماید: "ای کسانی که ایمان آورده‌اید! افرادی که آیین شما را به باد استهزاء و بازی می‌گیرند -از اهل کتاب و مشرکان- دوست خود انتخاب نکنید؛ و از خدا بپرهیزید اگر ایمان دارید"{مائده 57}

و همچنین اللّه سبحانه و تعالی می فرماید:"بسیاری از آنها را می‌بینی که کافران نفس (سرکش) (و بت‌پرستان) را دوست می‌دارند (و با آنها طرح دوستی می‌ریزند)؛ آنها، چه بد اعمالی از پیش برای (معاد) آنها فرستاد! که نتیجه آن، خشم خداوند و همچنین در موالات. بود؛ و در عذاب (الهی) جاودانه خواهند ماند"{مائده 80}

و می فرماید: "ای کسانی که ایمان آورده‌اید! دشمن من و دشمن خودتان را دوست نگیرید! شما نسبت به آنان اظهار محبّت می‌کنید"

{ممتحنه 1}

بلکه بیش تر از این اللّه سبحانه تعالی موالات با کافرین را حرام کرده است و لو نسباَ از نزدیک ترین نزدیکان به شخص مسلمان باشد، و همچنین می فرماید: "ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هرگاه پدران و برادران شما، کفر را بر ایمان ترجیح دهند، آنها را ولیّ (و یار و یاور و تکیه‌گاه) خود قرار ندهید! و کسانی از شما که آنان را ولیّ خود قرار دهند، ستمگرند"{توبه 23}.

و میفرماید:" کسانی که کافر شدند، اولیاء (و یاوران و مدافعان) یکدیگرند؛ اگر (این دستور را) انجام ندهید، فتنه و فساد عظیمی در زمین روی می‌دهد"

{انفال 73}.

پس اللّه سبحانه تعالی بین مؤمنین عقد موالات قرار داده است و این عقد را قطعی کرده است و خبر داده است اگر ولاء و براء را انجام ندهند مسلمانان در فتنه و فساد بزرگی می افتند. پس دین با آنها کامل می شود وعلم، جهاد با ان دو رفعت می گیرد وهمچنین امر به معروف ونهی از منکر، موالات و معادات بخاطر اللّه سبحانه تعالی فرقانی بین حق و باطل و بین مؤمنین و کفار و اولیاء الرحمان و اولیاء الشیطان خواهد بود.

در خاتمه بر ماست رجوع به تمیزی عقیده در مورد تصحیح مفهوم کلمه توحید و تصحیح مفهوم عبادت و اینکه عبادت، نظام حیات است و تربیت دست جمعی بر اساس قرآن وسنت و طرد آثار جنگ روانی و تعمیق قضیه ولاء و براء در نفوس مردم وتأکید بر عداوت حزب اللّه و حزب الشیطان و امید به نزدیکی نصرت اللّه تعالی.

واللّه أعلم و أحكم.

و صلی اللّه وسلم علی نبینا محمد و علی آله و صحبه أجمعین.